

281.

793—804

Alcvinus discipulum in Italia peregrinantem ad vitam recte agendam litterasque colendas exhortatur. Studia olim communia in memoriam revocat. 793—804.

Cod. H fol. 107—109.

Edd. F 230, J 289. — Migne col. 175.

5 PATER FILIO, PACIFICUS PEREGRINO, MAGISTER DISCIPULO, SOCIUS SOCIO PEREGRINATIONIS¹
SEMPITERNAM SALUTEM.

Magnum mihi, fili carissime, de vestra salute et prosperitate desiderium est. Ideo litteras exhortationis meae vice verborum paternae pietatis vobis dirigere studui, obsecrans perpetuae mentis dilectione et tota virtutis intentione Deum te habere in
10 oculis et in memoria, quatenus illius piissima misericordia te custodire dignetur inter adversa et inter prospera, ut via regia pergens ad perpetuae civitatis portam pervenire merearis. Sit tibi Christus in ore et corde, et operis constantia. Noli pueriliter agere et desideria iuvenilia sectari, sed perfectus esto in omni^a honestate, continentia et modestia, ut laudetur Deus in opere tuo, et non reprehendatur pater, qui
15 te genuit. Esto sobrius in cibo ac potu saluti tuae magis praevidens, quam delectatione carnali, vel vanissima hominum laude, quae non proficit, si Deo displiceant^b actus tui. Melius est Deo placere quam histrionibus^c, pauperum habere curam quam mimorum². Sint tibi honesta convivia et convivae relegiosi. Esto senior in moribus, quamvis iunior in annis. Nimia quaeque nocent³.

20 Italia infirma est patria⁴ et escas generat noxias. Idcirco^d cautissima consideratione videas, quid, quando, vel qualiter, vel quibus utaris cibis; et maxime ebrietatis assiduitatem evita, quia ex vini calore febrium ardor ingruere solet super incautos⁵.

Tedet animus meus multum pro absentia tui. O quam dulcis vita fuit, dum sedebamus quieti inter sapientis scrinia^e, inter librorum copias, inter venerandos
25 patrum sensus; quibus nihil defuit, quod relegiosae vitae et studio scientiae deposcebat. Utamur tamen sorte praesenti secundum virtutem animae, in gratia confidentes divina, quae nos numquam derelinquit, si totam spem ponamus in illam. Ego vero tediosus et tristis desiderabilem vestrae faciei praestolabor aspectum, ignorans, si te venientem videre merear, vel si tu me veniens invenire merearis; occulta sunt enim
30 iudicia Dei, praeparet sibi unusquisque lampades ardentes, ut quacunque hora sponso cf. Ps. 35, 7.
occurrere iubeatur, cum luce bonorum operum thalamum aeterni regis intrare mereatur. cf. Matth. 25, 1.

Si quid in nobis bonae consuetudinis vidisti, hanc sequere, ut benedictionem Dei ex illa habere merearis; si quid vero erroris et impii^f tramitis, hunc^g horresce et fugias ab eo^h, ne nostris peccatis nobiscum involvaris. Cursus cotidiani synaxeos
35 cum missarum solemnibus et vigiliis sanctorum cotidiano usu, in capella nostra ut vidistis,

281. a) homni H. b) displicent H. c) strionibus H. d) idcirco H. e) scrinias H.
f) impie H. g) hanc H. h) ea H.

1) Candido fortasse, cum in Italiam abiret, aut Osulfo, quem in Langobardia decessisse ex Alcvinii vita (c. 12) discimus: Anglos tantum socios peregrinationis vocare potuit. 2) Angilberti amorem spectaculorum Alc. saepius impugnat, cf. epp. 175. 237. Highbaldo episcopo haec scribit (p. 183): Melius est pauperes edere de mensa tua, quam istriones vel luxoriosos quoslibet. 3) Cf. Alcvinii grammaticam (Frobenius II, 266): Notum est omnia nimia nocere; De rethor. ed. Halm p. 547; In ecclesiast. (Frob. I, 429). 4) De febribus Romanis cf. p. 290, et de pestilente aere regionis Beneventanae p. 367 n. 2. 5) Cf. Carmen Alcvinii ad Monimagnum (Poet. Carol. I, 260) v. 15—17:

45 Noli, nate, precor, multo te perdere vino,
Non escis: ille est quoniam sat pestifer orbis,
Ex esca et potu morbi generantur amari.